

tror ikke, man har nogen Arealopgivelse, og jeg skulde ikke tro, der er Sandsynlighed for, at Brødkornsarealet i Aar vil være større end i Fjor; det er mit umiddelbare Indtryk som Følge af, at der i afvigte Efteraar kom store Vanskeligheder for at faa Hveden lagt, fordi Efteraaret var overordentlig fugtigt. Hvis der ikke har fundet nogen Forøgelse af Brødkornsarealet Sted, har man regnet 4 pCt. for højt, svarende til omtrent 20,000 t. Jeg gør opmærksom paa, at jeg ikke har indført dette som Led i min Beregning. Saa fæster jeg mig endvidere ved, at paa Grundlag af det her anførte, Gennemsnitshøsten for de 4 Aar, er Høsten af Brødkorn for 1917 anslaaet til 494,000 t, og af disse medgaar de 100,000 t til Saasæd. Tilbage til Udskrivning er der altsaa 394,000 t eller omtrent de 400,000 t, der er anført. Jeg fæster mig fremdeles ved, at Høsten af Byg, Havre og Blandsæd er for disse 4 Aar, og altsaa for dette Aar, anslaaet til 1,685,000 t, og Retten til Tilbageholdelse andrager med 2,433 Mill. Kr.'s Jordværdi 1,095,000 t. Tilbage bliver der altsaa til Udskrivning 590,000 t, som, lagt til de 394,000 t, giver i alt 984,000 t; det er disponibelt til Udskrivning.

Man vil muligvis sige: Ja, men saa er vi jo i høj Grad paa den sikre Side, thi der kræves kun 850,000 t til Udskrivningen, saa naar vi her har 984,000 t, er det 134,000 for meget. Men jeg peger paa, at disse 134,000 t er for meget paa en Høst, der andrager 2,179,000 t. Med andre Ord: Hvis Danmarks Høst i 1916 gaar 6 pCt. ned under Gennemsnittet af de sidste 4 Aars, er vi naaet til, at det, der kræves udskrevet, og det, der maa tilbageholdes, lige nøjagtig afbalancerer Danmarks Høst. Det vil altsaa ses, at hvis under de Forudsætninger Loven skulde virke efter sin Hensigt, maatte Vilkaaret være, at Høsten var aldeles jævnt fordelt over Landet som Helhed. Der maatte være aldeles ensartet Udbytte pr. Jordarealenhed ud over Landet, for at Loven skulde virke efter Hensigten. Hvis denne Forudsætning ikke er til Stede, glipper Beregningen, og den maa efter alle Solemærker at dømmes komme til at glippe.

Det gunstigste Tilfælde, der kan tænkes, er dette, at Høsten fordeler sig ens udover Landet, og opstiller vi det som Baggrund for Betragtninger over, hvad der vil ske, hvis Høsten forskyder sig i større eller mindre Dele af Landet ud fra det normale, vil vi komme til Resultater, der viser, at forholdsvis smaa Forskydninger

har en stor Indflydelse paa Lovens Evne til at gøre Fyldest. Jeg vil her bemærke, at jeg nærer intet som helst Ønske om at svække Forestillingerne om Lovens Evne til at gøre Fyldest, tværtimod, jeg vilde hilse det med største Tilfredshed, om vi paa det her foreliggende Grundlag kunde tilvejebringe de 850,000 t Korn, som Lovforslaget regner med. Paa dette Tidspunkt er det overmaade vanskeligt at agere Spaamand med Hensyn til Udbyttet af Landets Høst. Jeg var i Fjor blandt dem, som i høj Grad overvurderede Landets Høst, og det skulde meget glæde mig, om jeg ved det Grundlag, jeg har anlagt for mine Beregninger, havde undervurderet Høsten i Aar, men det forekommer mig at have Sandsynligheden for sig, at jeg ikke stiller Lovens Effektivitet ugunstigere, end den vil forme sig i Praksis, naar jeg bygger min første Beregning paa den Forudsætning, at $\frac{1}{3}$ af Landets Jordværdiareal giver normal Høst, en anden Trediedel $\frac{7}{8}$ af normal Høst og den sidste Trediedel $\frac{3}{4}$ af normal Høst. Herved kommer jeg til følgende Resultater — jeg skal slet ikke gaa i Enkeltheder, Beregningen er selvfølgelig til Raadighed —: Statens Kornmagasin vil i Stedet for de formodede 394,000 t Vintersæd faa 344,000 t, det vil endvidere af Vaarsæd faa 380,000 t, tilsammen 724,000 t eller 126,000 t mindre end de 850,000. Saa forudsætter vi, at i Stedet for, at Høsten falder ud som her regnet, vil en Trediedel af Arealet give normal Høst, en Trediedel $\frac{5}{6}$ af normal Høst og en Trediedel af Arealet $\frac{3}{4}$ af normal Høst. — Forskellen imellem de to Alternativer er altsaa, at i første Tilfælde regnes der med, at en Trediedel af Arealet giver $\frac{7}{8}$ af normal Høst, i det andet, at denne Trediedel giver $\frac{5}{6}$ af normal Høst. I det sidste Tilfælde vil der blive 338,000 t Vintersæd og 356,000 t Vaarsæd, i alt 694,000 t; der vil komme til at mangle 156,000 t. Tager vi saa det tredje Tilfælde, hvor jeg bibeholder den Trediedel af Arealet, som havde normal Høst, og endvidere den Trediedel, der havde $\frac{3}{4}$ af normal Høst, medens jeg nedskriver den Trediedel, som i det første Tilfælde havde $\frac{7}{8}$ og i det andet $\frac{5}{6}$, til $\frac{2}{3}$ af normal Høst, faas 317,000 t Vintersæd og 263,000 t Vaarsæd, i alt 580,000 t; der mangler altsaa 270,000 t.

Jeg skal her indskyde den Bemærkning, at det maaske vil blive hæydet — det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) ytrede jo Tvivl i saa Henseende —, at Grundlaget for Tilbageholdelsen af Korn maa være det samme som